

عنوان مقاله:

بررسی ضرورت عدالت آموزشی در آموزش و پرورش

محل انتشار:

نخستین همایش ملی ایده های کاربردی در علوم تربیتی، روانشناسی و مطالعات فرهنگی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فریبا حسین زهی زمانی - آموزش و پرورش خاش

صالحه سارانی نژاد - آموزش و پرورش زاهدان

معصومه بامری - آموزش و پرورش بمپور

مریم سرگزی - آموزش و پرورش زاهدان

خلاصه مقاله:

درواقع یکی از شرایط لازم برای یک جامعه متعالی و پویا و توسعه یافته دستیابی به عدالت، هم به معنای عام آن و هم به معنای خاص آن است؛ زیرا عدالت آموزشی است که زمینه را برای دستیابی به عدالت اجتماعی فراهم می کند. اگر نظام نتواند آن را تعمیم دهد قطعا شکاف طبقاتی و فاصله طبقاتی زیاد خواهد شد و نارضایتی و نابهنجاری در سیستم به وجود خواهد آمد؛ بنابراین هرچه این پدیده بیشتر تعمیم پیدا کند و برای گسترش و بسط آن هم اندیشی شود قطعا به پایداری اجتماع کمک خواهد شد و جامعه پیشرفت و توسعه پیدا خواهد کرد. برای عدالت تعریف های مختلفی وجود دارد. عدالت یعنی توزیع نامتعادل امکانات و منابع. درواقع برای مدتی نخواهیم همه چیز را مساوی توزیع کنیم. دلیل آن هم زیرساخت های اولیه است که در طول زمان بسیار نامساوی شکل گرفته است. امکانات و منابع آموزشی و انسانی و ساختمان و تجهیزاتی که در استان های مرزی کشور وجود دارد با استان های مرکزی به هیچ عنوان قابل مقایسه نیست. این امکانات و منابع را نمی توانیم مساوی توزیع کنیم بلکه باید مدتی چشممان را ببندیم و نامساوی توزیع کنیم تا سیستم به تعادل برسد. پس از آن متوازن و متعادل، منابع و امکانات را توزیع کنیم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1643326>

